

Prin intermediul primului motiv, recurenta arată că Tribunalul a încălcat regulile de competență prevăzute la articolul 225 CE întrucât s-a pronunțat pe fond cu privire la cererea de anulare a scrisorii Comisiei din 20 iulie 2007 neconfirmând dobândirea beneficiului nerecuperării ulterioare a taxelor la import pentru aparatele receptoare de televiziune în culori fabricate în Thailanda, deși ar fi apreciat anterior că respectiva cerere este inadmisibilă pentru motivul că scrisoarea în cauză nu poate produce efecte juridice.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul la apărare și a săvârșit o eroare vădită de calificare juridică a faptelor întrucât, pe de o parte, ar fi refuzat cererea sa de punere la dispoziția părților a tuturor probelor propuse și, pe de altă parte, ar fi apreciat că Thomson a dat dovadă de neglijență vădită în măsura în care, în calitate de operator experimentat, ar fi trebuit să solicite informații precise Comisiei cu privire la posibilitatea de a continua să declare televizoarele în culori fabricate în Thailanda ca fiind de origine thailandeză după ce s-a început furnizarea către aceasta de tuburi de origine coreeană și malaieză.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, Thomson invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 239 din Codul vamal⁽¹⁾ privind posibilitatea unei rambursări totale sau parțiale a taxelor la import sau la export achitate sau a unei remiteri a unui quantum din taxa vamală. Recurenta arată, pe de o parte, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care a respins cererea sa examinând numai condiția referitoare la lipsa înșelăciunii sau a neglijenței, fără a verifica în prealabil condiția referitoare la existența unei situații speciale.

Pe de altă parte, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de calificare juridică a faptelor, și prin urmare o eroare de drept, considerând că nu sunt îndeplinite condițiile de remitere prevăzute la articolul 239 din Codul vamal. În opinia recurente, aceasta îndeplinește efectiv cerințele prevăzute de această dispoziție întrucât circumstanțele cauzei ar constitui o situație specială în măsura în care Comisia ar fi modificat practica de interpretare a dispozițiilor relevante fără a fi avertizat suficient operatorii.

Thomson susține, pe de altă parte, că nu avea nicio îndoială cu privire la legalitatea operațiunilor sale, dat fiind că era convinsă că numai o singură taxă antidumping — stabilită practic de comun acord cu Comisia — ar fi aplicabilă întregii sale producții. Așadar, nu s-ar putea considera că aceasta a fost neglijentă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeitsgerichts Wuppertal (Germania) la 14 decembrie 2009 — Dieter May/AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Cauza C-519/09)

(2010/C 80/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Wuppertal

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dieter May

Pârât: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Întrebarea preliminară

Noțiunea de lucrător în sensul articolului 7 alineatele (1) și (2) din Directiva 2003/88/CE (care corespunde articolului 7 din Directiva 93/104/CE) [...] ⁽¹⁾ vizează și angajatul care face obiectul unui regulament de serviciu (Dienstordnungsangestellter) al unui organism de drept public al cărui drept statutar autonom, adoptat în temeiul unei reglementări legislative federale [articolul 351 din codul asigurărilor sociale (Reichversicherungsordnung)] face trimitere, în ceea ce privește dreptul la concediu al unui asemenea angajat, la normele aplicabile funcționarilor [în speță, articolul 101 din legea landului Renania de Nord-Westfalia privind funcția publică (Landesbeamtengesetz NW) coroborat cu regulamentul privind concediul anual al funcționarilor și judecătorilor landului Renania de Nord-Westfalia (Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen)]?

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 07, p. 3).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 22 decembrie 2009 — Deutsche Telekom AG/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-543/09)

(2010/C 80/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht